ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 16ης Μαρτίου 2006 *

Στην υπόθεση C-94/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Φεβρουαρίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Emsland-Stärke GmbH

κατά

Landwirtschaftskammer Hannover,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, M. J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris και J. Klučka (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Δεκεμβρίου 2005,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Emsland-Stärke GmbH, εκπροσωπούμενη από τον L. Harings, Rechtsanwalt,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J. C. Schieferer και F. Erlbacher,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος και την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς

γεωμήλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων (ΕΕ L 16, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1125/96 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ L 150, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 97/95).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Emsland-Stärke GmbH, η οποία συγχωνεύθηκε το 1997 με την Kyritzer Stärke GmbH (στο εξής, από κοινού: Emsland-Stärke), και του Landwirtschaftskammer Hannover (γεωργικού επιμελητηρίου του Ανοβέρου), πρώην Bezirksregierung Weser-Ems (τοπικής διοικητικής αρχής του Weser-Ems, στο εξής: Bezirksregierung), όσον αφορά τις οικονομικές κυρώσεις που συνίστανται στη μείωση της χορηγηθείσας σε μια αμυλοποιία πριμοδοτήσεως, οσάκις η αμυλοποιία αυτή έχει εφοδιαστεί με γεώμηλα όχι από παραγωγό, αλλά από επιχειρηματία προμηθευόμενο, αμέσως ή εμμέσως, γεώμηλα από παραγωγούς.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 97/95

3 Κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 97/95:

«[...] είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν τα θέματα που πρέπει να καλύπτονται από μία σύμβαση καλλιέργειας μεταξύ κάποιας επιχείρησης παραγωγής αμύλου γεωμήλων και ενός παραγωγού ώστε να αποτραπεί η σύναψη συμβάσεων καθ' υπέρβαση της επιμέρους ποσόστωσης της επιχείρησης· [...] πρέπει να απαγορευθεί στις επιχειρήσεις αυτές να παραλαμβάνουν γεώμηλα που δεν καλύπτονται από τη σύμβαση καλλιέργειας διότι [τούτο] θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα του καθεστώτος των ποσοστώσεων και την απαίτηση ότι η ελάχιστη τιμή που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 [πρέπει] να πληρώνεται για όλα τα γεώμηλα που προορίζονται για την παραγωγή αμύλου [...]»

4 Η όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 97/95 έχει ως εξής:

«[...] πρέπει να θεσπιστούν μέτρα ελέγχου για να εξασφαλιστεί ότι μόνο το άμυλο που παράγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού έχει ως αποτέλεσμα την καταβολή [...] πριμοδότησης.»

5 Η ένατη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«[...] για την προστασία των παραγωγών γεωμήλων που προορίζονται για την παραγωγή αμύλου, είναι σημαντική η καταβολή της ελάχιστης τιμής που προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 για όλα τα γεώμηλα· [...] είναι επιπλέον αναγκαίο να προβλεφθούν κυρώσεις στην περίπτωση μη καταβολής της ελάχιστης τιμής και για την αποδοχή, από επιχειρήσεις, γεωμήλων που δεν καλύπτονται από τη σύμβαση καλλιέργειας.»

6 Κατά τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 97/95:

«[...] είναι αναγκαίοι κανόνες που θα εξασφαλίζουν ότι το άμυλο γεωμήλων, που παράγεται καθ' υπέρβαση της επιμέρους ποσόστωσης της επιχείρησης, εξάγεται χωρίς επιστροφή κατά την εξαγωγή, όπως προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94· [...] πρέπει να εφαρμόζονται κυρώσεις στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης.»

7 Το άρθρο 1 του κανονισμού 97/95 προβλέπει τα εξής:

«Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοείται ως:

[...]

β) επιμέρους ποσόστωση, το τμήμα της ποσόστωσης που χορηγείται από το κράτος μέλος σε μία αμυλοποιία·

[...]

δ) παραγωγός, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση των εν λόγω προσώπων, που παραδίδει σε [αμυλοποιία] γεώμηλα που παράγει η ίδια ή τα μέλη της, εξ ονόματός της και για λογαριασμό της, στο πλαίσιο σύμβασης καλλιέργειας που έχει συναφθεί από εκείνη ή στο όνομά της·

ε) σύμβαση καλλιέργειας, κάθε σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ ενός παραγωγού ή μιας ένωσης παραγωγών, αφενός, και μιας αμυλοποιίας, αφετέρου·

[...]»

8 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Για κάθε περίοδο εμπορίας συνάπτεται μια σύμβαση καλλιέργειας. [...]

2. Κάθε αμυλοποιία πρέπει να διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή, το αργότερο στις 31 Μαΐου πριν την εν λόγω περίοδο εμπορίας, ανακεφαλαιωτική κατάσταση των συμβάσεων, όπου θα αναφέρεται για κάθε σύμβαση [...] το όνομα του παραγωγού και η εγγεγραμμένη ποσότητα εκφραζόμενη σε ισοδύναμο αμύλου.

3. Το άθροισμα, εκφραζόμενο σε ισοδύναμο αμύλου, των ποσοτήτων που προβλέπονται στις συμβάσεις καλλιέργειας δεν πρέπει να υπερβαίνει την επιμέρους ποσόστωση που έχει καθοριστεί για την αμυλοποιία.

[...]

5. Απαγορεύεται σε μια αμυλοποιία να παραλαμβάνει γεώμηλα που δεν καλύπτονται από σύμβαση καλλιέργειας.»

9 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού:

«Η πριμοδότηση στις αμυλοποιίες γεωμήλων χορηγείται [...] μέσα στο όριο της ποσότητας αμύλου που αντιστοιχεί στην επιμέρους ποσόστωσή τους.

[...]»

10 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 97/95 προβλέπει τα εξής:

«Οι ακόλουθες πληρωμές [εξαρτώνται από τους] ακόλουθους όρους:

[...]

β) στην περίπτωση της πριμοδοτήσεως, που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 [από τον] όρο:

— ότι η αμυλοποιία προσκομίζει την απόδειξη ότι το εν λόγω άμυλο έχει παραχθεί από την ίδια κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας,

— ότι η αμυλοποιία αποδεικνύει ότι έχει πληρώσει ελάχιστη τιμή όχι χαμηλότερη από εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 στους παραγωγούς γεωμήλων, στο στάδιο παράδοσης "στη θύρα του εργοστασίου", για όλη την ποσότητα γεωμήλων που έχει παραχθεί στην Κοινότητα, την οποία χρησιμοποίησε στην παρασκευή αμύλου,

— ότι η αμυλοποιία προσκομίζει την απόδειξη ότι το εν λόγω άμυλο έχει παραχθεί από γεώμηλα που καλύπτονται από τις συμβάσεις καλλιέργειας που προβλέπονται στο άρθρο 4.»

11 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 97/95 έχει ως εξής:

«Το κράτος μέλος καθιερώνει καθεστώς ελέγχου με σκοπό την επιτόπου επαλήθευση της πραγματοποίησης των εργασιών που παρέχουν δικαίωμα στην πριμοδότηση [...], καθώς και ότι δεν υπάρχει υπέρβαση της επιμέρους ποσόστωσης που καθορίζεται για κάθε αμυλοποιία. [...]»

12 Οι παράγραφοι 3 και 4 του ίδιου άρθρου προβλέπουν τα εξής:

«3. Στην περίπτωση που ο αρμόδιος οργανισμός θεωρήσει ότι οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, δεν έχουν τηρηθεί από την αμυλοποιία και με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ανωτέρας βίας, η αμυλοποιία αποκλείεται πλήρως ή μερικώς από το ευεργέτημα της πριμοδότησης σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

— εάν η μη τήρηση αφορά ποσότητα αμύλων ίση ή κατώτερη από 20 % της συνολικής ποσότητας αμύλου που έχει παραχθεί από την εν λόγω αμυλοποιία, το ποσό της χορηγούμενης πριμοδότησης μειώνεται κατά το πενταπλάσιο του ποσοστού που διαπιστώθηκε,

— εάν το εν λόγω ποσοστό είναι ίσο ή ανώτερο από 20 %, δεν χορηγείται καμία πριμοδότηση.

4. Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι δεν τηρείται η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 5, η πριμοδότηση που χορηγείται για την επιμέρους ποσόστωση μειώνεται σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:

— εάν ο έλεγχος δείξει ποσότητα σε ισοδύναμο αμύλου, που έχει δεχθεί η αμυλοποιία, χαμηλότερη από 10 % της επιμέρους ποσόστωσης, το συνολικό ποσό των πριμοδοτήσεων που καταβάλλονται στην αμυλοποιία για την εν λόγω περίοδο εμπορίας μειώνεται κατά το δεκαπλάσιο του διαπιστωθέντος ποσοστού,

— εάν η εν λόγω ποσότητα που δεν καλύπτεται από τις συμβάσεις καλλιέργειας είναι μεγαλύτερη από το όριο που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση, δεν χορηγείται καμία πριμοδότηση για την εν λόγω περίοδο. Επιπλέον, η αμυλοποιία δεν λαμβάνει πριμοδότηση ούτε κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας.»

Ο κανονισμός 2988/95

13 Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1):

«[...] τα είδη συμπεριφοράς που στοιχειοθετούν παρατυπίες καθώς και τα αντίστοιχα διοικητικά μέσα και κυρώσεις προβλέπονται σε τομεακούς κανόνες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

14 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Παρατυπία συνιστά κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός [τον οποίο διαχειρίζονται οι] Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη.»

15 Το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Οι έλεγχοι και τα διοικητικά μέτρα και κυρώσεις θεσπίζονται μόνον εφόσον απαιτούνται για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου. Πρέπει να εξασφαλίζουν αποτελεσματική, σύμμετρη και αποτρεπτική προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

[...]

3. Οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου προσδιορίζουν τη φύση και την έκταση των διοικητικών μέτρων και κυρώσεων που απαιτούνται για την ορθή εφαρμογή των συγκεκριμένων κανόνων ανάλογα με τη φύση και τη σοβαρότητα της παρατυπίας, [με το παρασχεθέν πλεονέκτημα ή το αποκτηθέν όφελος και με τον βαθμό ευθύνης].

[...]»

16 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95 προβλέπει τα εξής:

«Οι εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παρατυπίες μπορούν να επισύρουν τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις:

[...]

γ) ολική ή μερική αφαίρεση του παρασχεθέντος από την κοινοτική νομοθεσία οφέλους, ακόμη και αν ο φορέας έχει λάβει αδικαιολογήτως μέρος μόνο αυτού του οφέλους·

δ) απαγόρευση παροχής ή αφαίρεση του οφέλους για περίοδο μεταγενέστερη της περιόδου της παρατυπίας·

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

17 Η Emsland-Stärke είναι επιχείρηση παραγωγής αμύλου από γεώμηλα η οποία αναπτύσσει δραστηριότητα στη γερμανική επικράτεια. Για καθεμία από τις περιόδους εμπορίας 1995/1996, 1996/1997 και 1997/1998, η εταιρία αυτή έτυχε επιμέρους ποσοστώσεως μετατροπής γεωμήλων σε άμυλο ανερχόμενης στα 371 846 000 κιλά. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι δεν υπήρξε υπέρβαση των εν λόγω επιμέρους ποσοστώσεων.

18 Βάσει συμβάσεων καλλιέργειας και παραδόσεως, η Emsland-Stärke προμηθεύτηκε γεώμηλα από τη Moormann GmbH (στο εξής: Moormann). Αφού διαβίβασε τις εν λόγω συμβάσεις στις αρμόδιες αρχές, έλαβε από τη Landwirtschaftsverwaltung des Landes Brandenburg (διοικητική αρχή αρμόδια για τη γεωργία του Land του Βρανδεμβούργου, στο εξής: Landwirtschaftsverwaltung), για την περίοδο εμπορίας 1995/1996, κατόπιν δε από την Bezirksregierung, για τις περιόδους 1996/1997 και 1997/1998, πριμοδοτήσεις για την παραγωγή αμύλου συνολικού ύψους 61 500 DEM.

19 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η Landwirtschaftsverwaltung ήταν πλήρως ενημερωμένη, κατά τον χρόνο χορηγήσεως των πριμοδοτήσεων για την περίοδο εμπορίας 1995/1996, περί του ότι η Moormann δεν παρήγε γεώμηλα, αλλά απλώς και μόνον τα εμπορευόταν. Αντιθέτως, μόλις τον Νοέμβριο του 1997, ήτοι μετά τη χορήγηση των πριμοδοτήσεων για τις περιόδους εμπορίας 1996/1997 και 1997/1998, διαπίστωσε η Bezirksregierung, κατόπιν καταγγελίας και ελέγχου, ότι η Moormann δεν ήταν παραγωγός γεωμήλων, αλλά επιχειρηματίας ο οποίος τα προμηθευόταν από διαφόρους παραγωγούς ή άλλους επιχειρηματίες.

20 Πάντοτε σύμφωνα με την απόφαση περί παραπομπής, με αποφάσεις της 15ης Απριλίου, της 2ας Ιουνίου και της 14ης Ιουλίου 1998 καθώς και της 15ης Μαρτίου 1999, η Bezirksregierung επέβαλε στην Emsland-Stärke κύρωση ύψους 614 487,47 DEM (314 182,45 ευρώ), με την αιτιολογία ότι οι πριμοδοτήσεις μπορούσαν να καταβληθούν, κατ' εφαρμογήν του κοινοτικού δικαίου, μόνο για τα γεώμηλα τα οποία μια βιομηχανία αμύλου έχει αγοράσει κατ' εφαρμογή συμβάσεων καλλιέργειας και παραδόσεως συναφθεισών με παραγωγούς.

21 Η Emsland-Stärke αμφισβήτησε τη νομιμότητα των αποφάσεων αυτών.

22 Με απόφαση της 17ης Μαΐου 2000, το Verwaltungsgericht Osnabrück ακύρωσε τις εν λόγω αποφάσεις, καθόσον επέβαλαν την επιστροφή των εξισωτικών ποσών και απέρριψε την προσφυγή κατά τα λοιπά, κατά το μέτρο που αμφισβητούσε τη νομιμότητα των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στην Emsland-Stärke.

23 Αμφότεροι οι διάδικοι της κύριας δίκης άσκησαν έφεση ενώπιον του Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht. Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002, το δικαστήριο αυτό διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε νομότυπη σύμβαση καλλιέργειας μεταξύ των εν λόγω διαδίκων και, κατά συνέπεια, απέρριψε την έφεση της Emsland-Stärke.

24 Ως εκ τούτου, η Emsland Stärke υπέβαλε, ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht, αίτηση «Revision» κατά της εν λόγω αποφάσεως.

25 Κρίνοντας ότι η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από το κύρος και την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, το Bundesverwaltungsgericht αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) α) Έχει εφαρμογή το άρθρο 13, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού [...] 97/95 [...], εάν σε σύμβαση, η οποία χαρακτηρίστηκε ως σύμβαση καλλιέργειας και αναγνωρίστηκε από την αρμόδια αρχή δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού [αυτού], συμβαλλόμενος δεν είναι παραγωγός γεωμήλων, αλλά έμπορος ο οποίος προμηθεύεται τα γεώμηλα από τους παραγωγούς, απ' ευθείας ή μέσω τρίτων;

β) Προϋποθέτει το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού [...] 97/95 [...] ότι η αμυλοποιία έχει υπερβεί, με την παραλαβή των γεωμήλων, την επιμέρους ποσόστωσή της;

2) α) Πληροί η περί κυρώσεων ρύθμιση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού [...] 97/95 [...], κατ' αντιδιαστολή προς αυτήν του άρθρου 13, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, τις επιβαλλόμενες από το κοινοτικό δίκαιο απαιτήσεις σαφήνειας;

β) Για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απαιτείται, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού [...] 2988/95 [...], η επιβολή της κυρώσεως του άρθρου 13,

παράγραφος 4, του κανονισμού [...] 97/95 [...], λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητάς της, ακόμη και σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη; Σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, είναι η κύρωση ικανή να διασφαλίσει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας;

3) Διεπράχθη εξ αμελείας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού [...] 2988/95, η παρατυπία που επισύρει κυρώσεις κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού [...] 97/95 [...], στην περίπτωση που η δημόσια αρχή χορήγησε την πριμοδότηση έχοντας πλήρη γνώση των πραγματικών περιστατικών;»

Επί του πρώτου ερωτήματος

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου ερωτήματος

26 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 επιβάλλεται οσάκις σύμβαση καλούμενη «σύμβαση καλλιέργειας» και αναγνωρισθείσα ως τέτοιου είδους από την αρμόδια κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εθνική αρχή δεν έχει συναφθεί με παραγωγό γεωμήλων, αλλά με επιχειρηματία ο οποίος τα προμηθεύεται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς.

27 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 1, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού 97/95, σύμβαση καλλιέργειας είναι η συναφθείσα μεταξύ, αφενός, μιας αμυλοποιίας και, αφετέρου, ενός παραγωγού, ήτοι κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου ή ενώσεως των εν λόγω προσώπων, που παραδίδει σε αμυλοποιία γεώμηλα τα οποία παράγει το ίδιο ή τα μέλη του, εξ ονόματός του και για λογαριασμό του.

28 Κατά συνέπεια, μολονότι σύμβαση συναφθείσα μεταξύ αμυλοποιίας και επιχειρηματία, ο οποίος προμηθεύεται γεώμηλα αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, ονομάστηκε «σύμβαση καλλιέργειας», δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως τέτοιου είδους, υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

29 Από τα άρθρα 4, παράγραφος 5, και 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, σκοπός των οποίων είναι η διασφάλιση της προστασίας των παραγωγών, προκύπτει ότι η αμυλοποιία που παραλαμβάνει γεώμηλα μη καλυπτόμενα από σύμβαση καλλιέργειας μπορεί να υποστεί κυρώσεις κατ' εφαρμογήν του εν λόγω άρθρου 13, παράγραφος 4.

30 Προσθετέον ότι το γεγονός ότι μια διοικητική αρχή κακώς θεώρησε την επίμαχη σύμβαση ως σύμβαση καλλιέργειας δεν μπορεί, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Emsland-Stärke με τις παρατηρήσεις της, να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση αυτή.

31 Πράγματι, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι σαφούς διατάξεως του κοινοτικού δικαίου και η συμπεριφορά εθνικής αρχής επιφορτισμένης με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, που είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο, δεν μπορεί να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους του επιχειρηματία ότι θα τύχει μεταχειρίσεως αντίθετης προς το κοινοτικό δίκαιο (αποφάσεις της 26ης Απριλίου 1988, 316/86, Krücken, Συλλογή 1988, σ. 2213, σκέψη 24, και της 1ης Απριλίου 1993, C-31/91 έως C-44/91, Lageder κ.λπ., Συλλογή 1993, σ. I-1761, σκέψη 35).

32 Κατά συνέπεια, η αμυλοποιία δεν μπορεί να θεμελιώσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο γεγονός ότι η εθνική αρχή παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο θεωρώντας μια σύμβαση ως σύμβαση καλλιέργειας, ενώ δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που καθορίζει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου ερωτήματος

33 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν η επιβολή της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 εξαρτάται από την εκ μέρους της αμυλοποιίας υπέρβαση της επιμέρους ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε.

34 Συναφώς, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως δεν προκύπτει ότι η επιβολή της κυρώσεως αυτής εξαρτάται, κατ' αρχήν, από την υπέρβαση της επιμέρους ποσοστώσεως.

35 Περαιτέρω, μολονότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού απαγόρευση έχει, όπως προκύπτει από την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του ίδιου αυτού κανονισμού, ως σκοπό την προστασία της ποσοστώσεως, διευκολύνοντας των εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών έλεγχο της ποσότητας γεωμήλων που αγοράζουν οι αμυλοποιίες, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει την επιβολή της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, ελλείψει υπερβάσεως της επιμέρους ποσοστώσεως.

36 Πράγματι, σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, η εν λόγω απαγόρευση σκοπεί επίσης στη διασφάλιση της τηρήσεως του όρου που προβλέπει την πληρωμή ελάχιστης τιμής για όλα τα γεώμηλα που προορίζονται για την παραγωγή αμύλου.

37 Συνεπώς, το γεγονός και μόνον ότι η αμυλοποιία εφοδιάζεται με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύεται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τον σκοπό αυτόν και συνεπώς τον σκοπό που συνίσταται στην προστασία των εν λόγω παραγωγών.

38 Ακόμη και αν η αμυλοποία αποδείξει ότι κατέβαλε στον επιχειρηματία αυτόν την ελάχιστη τιμή του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 97/95, τίποτε δεν διασφαλίζει ότι ολόκληρη η τιμή αυτή καταβλήθηκε στους παραγωγούς. Η επιταγή περί συμβάσεως καλλιέργειας, συναφθείσας αμέσως με τους παραγωγούς, φαίνεται, όπως επισήμανε η Επιτροπή, ως το μόνο μέσο για να αποφευχθεί η παρακράτηση από τους ενδιαμέσους μέρους της όντως καταβαλλόμενης από την αμυλοποιία τιμής.

39 Τέλος, η ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 97/95 προβλέπει ότι, για την προστασία των παραγωγών γεωμήλων και για τη διασφάλιση της καταβολής της ελάχιστης τιμής προς αυτούς, πρέπει να προβλεφθούν κυρώσεις όχι μόνο στην περίπτωση που αποδεικνύεται ότι δεν καταβλήθηκε η ελάχιστη τιμή, αλλά και στην περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η αμυλοποιία δέχθηκε γεώμηλα που δεν καλύπτονται από σύμβαση καλλιέργειας.

40 Επομένως, η επιβολή της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 δεν εξαρτάται από την εκ μέρους της αμυλοποιίας υπέρβαση της επιμέρους ποσοστώσεώς της.

41 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 επιβάλλεται σε αμυλοποιία η οποία, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει υπερβεί την επιμέρους ποσόστωση που της χορηγήθηκε, εφοδιάζεται με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύεται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, ακόμη και οσάκις η σύμβαση αγοράς και παραδόσεως που συνάφθηκε μεταξύ αυτής και του εν λόγω επιχειρηματία ονομάστηκε «σύμβαση καλλιέργειας» από τους συμβαλλομένους σ' αυτήν, αναγνωρίστηκε ως τέτοιου είδους από την αρμόδια κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εθνική αρχή, αλλά δεν μπορεί να τύχει του χαρακτηρισμού αυτού υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχεία δ' και ε', του ίδιου κανονισμού.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος

42 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κύρους, από πλευράς της αρχής της ασφαλείας δικαίου, του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.

43 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, η αρχή της ασφαλείας δικαίου συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, απαιτούσα, μεταξύ άλλων, τη σαφήνεια και ακρίβεια μιας κανονιστικής ρυθμίσεως, ώστε οι πολίτες να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους (βλ., μεταξύ άλλων τις αποφάσεις της 13ης Φεβρουαρίου 1996, C-143/93, van Es Douane Agenten, Συλλογή 1996, σ. I-431, σκέψη 27, και της 14ης Απριλίου 2005, C-110/03, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-2801, σκέψη 30). Αυτή η επιταγή της ασφαλείας δικαίου πρέπει να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, εφόσον πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν οικονομικές επιπτώσεις (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1987, 326/85, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5091, σκέψη 24).

44 Εξάλλου, μια κύρωση, έστω και αν δεν έχει ποινικό χαρακτήρα, μπορεί να επιβληθεί μόνον αν στηρίζεται σε σαφή και μη διφορούμενη νομική βάση (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 25ης Σεπτεμβρίου 1984, 117/83, Könecke, Συλλογή 1984, σ. 3291, σκέψη 11, και της 11ης Ιουλίου 2002, C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, Συλλογή 2002, σ. I-6453, σκέψη 52).

45 Προβλέποντας την επιβολή κυρώσεως σε όλες τις περιπτώσεις που μια αμυλοποιία δέχεται την παράδοση γεωμήλων μη καλυπτομένων από σύμβαση καλλιέργειας, το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 4, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, συνιστά σαφή και ακριβή διάταξη.

46 Όσον αφορά τη διάρθρωση των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13 του κανονισμού 97/95, επισημαίνεται ότι, όπως ορθώς παρατηρεί η Επιτροπή, οι κυρώσεις που θεσπίζουν οι διατάξεις αυτές αντιστοιχούν σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις, δηλαδή, η μεν πρώτη, στη μη τήρηση των υποχρεώσεων του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού και, η δε δεύτερη, στη μη τήρηση του άρθρου 4, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.

47 Επομένως, από την εξέταση του πρώτου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 από πλευράς της αρχής της ασφαλείας δικαίου.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος

48 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν το Δικαστήριο περί του κύρους του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας την οποία προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, κατά το μέτρο που το άρθρο αυτό 13, παράγραφος 4, επιτρέπει την επιβολή κυρώσεως στις αμυλοποιίες που παρέλαβαν γεώμηλα μη καλυπτόμενα από σύμβαση καλλιέργειας, χωρίς ωστόσο να υπερβούν την επιμέρους ποσόστωσή τους.

49 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η παράβαση της απαγορεύσεως προς τις αμυλοποιίες να εφοδιάζονται με γεώμηλα από επιχειρηματίες, που τα προμηθεύονται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, συνιστά παρατυπία, υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95. Ομοίως, η ολική ή μερική απώλεια της πριμοδοτήσεως για την τρέχουσα ή για την επόμενη περίοδο εμπορίας συνιστά διοικητική κύρωση, υπό την έννοια των άρθρων 2, παράγραφοι 1 και 3, και 5, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ' του εν λόγω κανονισμού.

50 Κατά συνέπεια, στον τομέα των ελέγχων των παρατυπιών που διαπράττονται στο κοινοτικό δίκαιο και των σχετικών κυρώσεων, ο κοινοτικός νομοθέτης έθεσε, με τη θέσπιση του κανονισμού 2988/95, ορισμένες γενικές αρχές και απαίτησε να εφαρμόζονται, κατά κανόνα, οι αρχές αυτές σε όλους τους κανονισμούς που διέπουν τους σχετικούς τομείς (απόφαση της 1ης Ιουλίου 2004, C-295/02, Gerken, Συλλογή 2004, σ. I-6369, σκέψη 56).

51 Έτσι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, οι διοικητικές κυρώσεις θεσπίζονται μόνον εφόσον απαιτούνται για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου. Πρέπει να εξασφαλίζουν αποτελεσματική, σύμμετρη και αποτρεπτική προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων. Επιπλέον, η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι οι διοικητικές κυρώσεις που απαιτούνται για την ορθή εφαρμογή των συγκεκριμένων κανόνων πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της παρατυπίας, το παρασχεθέν πλεονέκτημα ή το αποκτηθέν όφελος και τον βαθμό ευθύνης.

52 Όσον αφορά, πρώτον, το ζήτημα αν η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 σκοπεί στη διασφάλιση της τηρήσεως του κοινοτικού δικαίου και στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, αναγνωρίζεται ότι η εν λόγω κύρωση έχει όντως τον σκοπό αυτόν, δεδομένου ότι επιβάλλεται στην περίπτωση που τα άμυλα δεν παράγονται σύμφωνα με τον κανονισμό 97/95. Η καταβολή πριμοδοτήσεως σε αμυλοποιία που παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, εφοδιαζόμενη με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύτηκε αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, συνιστά αχρεώστητη δαπάνη, η οποία ζημιώνει τον γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

53 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 είναι αποτελεσματική, σύμμετρη και αποτρεπτική, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, για να εξακριβωθεί αν μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, πρέπει να προσδιοριστεί αν τα

μέσα που προβλέπει η εν λόγω αρχή είναι κατάλληλα για την πραγματοποίηση του επιδιωκομένου σκοπού και δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξή του μέτρου (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-426/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-3723, σκέψη 42, και της 14ης Ιουλίου 2005, C-26/00, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 126).

54 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων αυτών, ο κοινοτικός νομοθέτης έχει, στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής, διακριτική ευχέρεια αντίστοιχη προς τις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 34 ΕΚ και 37 ΕΚ. Κατά συνέπεια, η νομιμότητα μέτρου θεσπιζομένου στον τομέα αυτό μπορεί να επηρεαστεί μόνον όταν το μέτρο είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδωκόμενου από το αρμόδιο όργανο σκοπού (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1989, 265/87, Schräder, Συλλογή 1989, σ. 2237, σκέψη 22, και της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 14)

55 Όπως προκύπτει, κατ' αρχάς, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, το συνολικό ποσό των καταβλητέων σε μια αμυλοποιία πριμοδοτήσεων μειώνεται κατά το δεκαπλάσιο του διαπιστωθέντος ποσοστού, για την οικεία περίοδο εμπορίας, εφόσον η εν λόγω αμυλοποιία δέχθηκε ποσότητα γεωμήλων μη καλυπτομένων από συμβάσεις καλλιέργειας χαμηλότερη από το 10 % της επιμέρους ποσοστώσεώς της. Ουδεμία πριμοδότηση καταβάλλεται, για την οικεία καθώς και για την επόμενη περίοδο εμπορίας, οσάκις η παρατυπία αφορά ποσοστό άνω του 10 % της επιμέρους ποσοστώσεως που χορηγήθηκε στην αμυλοποιία αυτή. Ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω διάταξη θεσπίζει αποτελεσματική και αποτρεπτική κύρωση, κατάλληλη για την πραγματοποίηση των επιδιωκομένων σκοπών.

56 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι η κύρωση την οποία θεσπίζει η διάταξη αυτή δεν είναι αμετάβλητη, αλλά αποτελεί συνάρτηση του μεγέθους και της σοβαρότητας της διαπραχθείσας παρατυπίας, όπως προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95 (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, C-354/95, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-4559, σκέψη 53).

57 Τέλος, λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας του σκοπού που συνίσταται στην προστασία των δικαιωμάτων των παραγωγών, τον οποίο επιδιώκει το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, και λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί αδικαιολόγητη ούτε δυσανάλογη η επιβολή αποτρεπτικής και αποτελεσματικής κυρώσεως όπως η προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη σε περίπτωση εσφαλμένης δηλώσεως, είτε εκ προθέσεως είτε όχι, εκ μέρους της αμυλοποιίας η οποία ζήτησε τη χορήγηση πριμοδοτήσεως, αφορώσας την ιδιότητα του παραγωγού (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση National Farmers' Union κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 53).

58 Κατά συνέπεια, μπορεί να θεωρηθεί ότι η κύρωση την οποία θεσπίζει το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλη για την πραγματοποίηση των επιδιωκομένων σκοπών και μη βαίνουσα πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρου.

59 Επομένως, από την εξέταση του δευτέρου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95 από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 2988/95.

Επί του τρίτου ερωτήματος

60 Με το τρίτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή ενημερώθηκε περί του ότι η αμυλοποιία είχε εφοδιαστεί με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθευόταν αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, μπορεί να επηρεάσει τον χαρακτηρισμό μιας παρατυπίας η οποία θεωρήθηκε ως διαπραχθείσα «εξ αμελείας», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, και, κατά συνέπεια, να επηρεάσει την επιβολή, ως προς την εν λόγω αμυλοποιία, της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95.

61 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η αμυλοποιία αυτή δεν μπορεί να επικαλεσθεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όταν η εθνική αρχή, εσκεμμένως ή εκ παραδρομής, παρέβη το κοινοτικό δίκαιο θεωρώντας μια σύμβαση, κοινοποιηθείσα από την ίδια αμυλοποιία, ως σύμβαση καλλιέργειας, ενώ δεν πληρούσε καμία από τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση για την αναγνώρισή της ως τέτοιου είδους συμβάσεως.

62 Εξάλλου, το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή ενημερώθηκε περί του ότι η αμυλοποιία είχε εφοδιστεί με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθευόταν αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, δεν καθιστά αφ' εαυτού δυνατή την άρση του χαρακτηρισμού της επίμαχης παρατυπίας ως διαπραχθείσας «εξ αμελείας», ακόμη δε και «εκ προθέσεως», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95.

63 Άλλωστε, το άρθρο 13, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού δεν προβλέπει καμία παρέκκλιση από την επιβολή της κυρώσεως που θεσπίζει, κατ' αντιδιαστολήν προς διατάξεις όπως το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 391, σ. 36). Η τελευταία αυτή διάταξη, την οποία αφορά η απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2002, C-304/00, Strawson και Gagg & Sons (Συλλογή 2002, σ. I-10737, σκέψη 62), και στην οποία αναφέρεται η Emsland-Stärke με τις παρατηρήσεις της, προβλέπει ότι η κύρωση την οποία θεσπίζει δεν επιβάλλεται εφόσον ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως αποδείξει ότι βασίστηκε ορθά σε αναγνωρισμένες από την αρμόδια αρχή εσφαλμένες πληροφορίες.

64 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι στο τρίτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή ενημερώθηκε περί του ότι η αμυλοποιία είχε εφοδιαστεί με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθευόταν αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, δεν μπορεί να επηρεάσει τον χαρακτηρισμό μιας παρατυπίας η οποία θεωρήθηκε ως διαπραχθείσα «εξ αμελείας», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, ούτε, κατά συνέπεια, να επηρεάσει την επιβολή, ως προς την εν λόγω αμυλοποιία, της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Η κύρωση του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς γεωμήλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1125/96 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1996, επιβάλλεται σε αμυλοποιία η οποία, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει υπερβεί την επιμέρους ποσόστωση που της χορηγήθηκε, εφοδιάζεται με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθεύεται αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, ακόμη και οσάκις η σύμβαση αγοράς και παραδόσεως που συνάφθηκε μεταξύ αυτής και του εν λόγω επιχειρηματία ονομάστηκε «σύμβαση καλλιέργειας» από τους συμβαλλομένους σ' αυτήν, αναγνωρίστηκε ως τέτοιου είδους από την αρμόδια κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εθνική αρχή, αλλά δεν μπορεί να τύχει του χαρακτηρισμού αυτού υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχεία δ' και ε', του ίδιου αυτού κανονισμού.

2) **Από την εξέταση του πρώτου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96, από πλευράς της αρχής της ασφαλείας δικαίου.**

3) **Από την εξέταση του δευτέρου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96, από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.**

4) **Το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή ενημερώθηκε περί του ότι η αμυλοποιία είχε εφοδιαστεί με γεώμηλα από επιχειρηματία, ο οποίος τα προμηθευόταν αμέσως ή εμμέσως από παραγωγούς, δεν μπορεί να επηρεάσει τον χαρακτηρισμό μιας παρατυπίας η οποία θεωρήθηκε ως διαπραχθείσα «εξ αμελείας», υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, ούτε, κατά συνέπεια, να επηρεάσει την επιβολή, ως προς την εν λόγω αμυλοποιία, της κυρώσεως του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 97/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/96.**

(υπογραφές)